

نخستین زن حسابدار رسمی (CPA) در دیپلومیت زندگی حرفه‌ای جینی می پالن از زنان پیشگام در حسابرسی آمریکا

نویسندگان:

دیل فلشر، گری جی. پرویتز و

اندرو دی. شارب

مترجم:

سمانه هاشمزاده

چکیده

در دهه‌های آغازین سده بیستم، حضور حسابداران رسمی زن در حرفه حسابداری مثل این روزها متداول نبود. این مقاله بر زندگی حرفه‌ای جینی می پالن^۱ تمرکز دارد. او طی دهه‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۴۰ عالی‌رتبه‌ترین زن حسابدار رسمی و دارای بالاترین حقوق دریافتی در این حرفه در بین زنان بود. فرصت‌های شغلی که در آن سالها توسط وی و دیگر زنان پیشگام در موسسه هاسکینز اند سلز (H&S) تصاحب شدند شاید نتیجه گریزناپذیر آسیب‌های وارد شده به نیروی کار در اثر جنگ جهانی اول بود. با این حال، اسناد تاریخی نشان می‌دهند، هنگامی که زنان در آن موسسه مشغول به کار شدند، به‌خوبی اعتمادها را جلب کردند.

حسابداران جوان این روزها احتمالاً شگفت‌زده می‌شوند اگر بدانند حسابدار رسمی شدن زنان در آغاز چقدر غیرمتداول بود. در سالهای آغازین حرفه، زنان انگشت‌شماری این حرفه را برای ورود انتخاب می‌کردند. تا اواسط دهه ۱۹۶۰ هیچ زنی موفق نشد به جایگاه شراکت در موسسات بزرگ برسد. حتی تا اواخر دهه ۱۹۷۰ نیز هنوز شمار زنان شاغل در حرفه انگشت‌شمار بود. و هنوز، زنان کم‌شماری بودند که مورد اعتماد هم‌پیشگان خود قرار داشتند، و تأثیرات ماندگاری بر حرفه گذاشتند.

این مقاله به حسابداران رسمی زن در دفتر نیویورک موسسه هاسکینز اند سلز طی سالهای دهه ۱۹۲۰ می‌پردازد. تمرکز مقاله بر جینی می پالن است. زنی که عالی‌رتبه‌ترین زن حسابدار رسمی و دارای بالاترین حقوق دریافتی در این حرفه در بین زنان طی دهه‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۴۰ بود. وقوع جنگ جهانی اول ورود او و زنان دیگر را به حرفه حسابداری تسهیل کرد. زیرا درست در همان دورانی که موسسات حسابداران رسمی با تقاضای انجام خدمات حرفه‌ای متنوع‌تر و بیشتری مواجه شدند،

مردان حسابدار ناگزیر بودند برای جنگ به ارتش بپیوندند. از این رو، طلسم چندین ساله شکست و چند موسسه از بین زنان شروع به استخدام کردند. در واقع، کمبود نیروی کار به دلیل وقوع جنگ منجر به ایجاد فرصت‌های شغلی اضافی برای زنان در حرفه حسابداری عمومی شد. موسسه هاسکینز اند سلز، که در واقع نخستین موسسه بزرگ آمریکایی در حرفه بود، بسیار پیش از آن نیز از زنان در نیروی انسانی خود استفاده می‌کرد. ولی همه آنان در جایگاه شغلی اداری بودند - البته بسیاری از کارکنان اداری نیز مرد بودند. نخستین زنی که در موسسه استخدام شد سارا ایزابل بولز^۲ از بروکلین بود، که در نوامبر ۱۹۰۰ به موسسه پیوست. او تحصیلات خود را در مدرسه دینی نورثفیلد در ماساچوست آغاز کرده بود. طبق "کتاب راهنمای حسابداران"^۳ و مجموعه زندگینامه‌های موسوم به "او کیست؟"^۴ در سال ۱۹۲۰، او دوره‌های ویژه‌ای را دانشگاه کلمبیا گذرانده بود^۵. بولز کار خود را در موسسه به عنوان کارمند اداری آغاز کرد. ولی در سال ۱۹۲۰ به جایگاه یکی از مدیران اجرایی موسسه ارتقاء یافت. حتی در سالهای بعد امضای او پای اظهارنامه مالیاتی موسسه نیز به جای مانده است. نام او در کتاب راهنمای حسابداران نیز درج شده است؛ ولی بدون گواهی‌نامه حسابدار رسمی. بولز در آن موسسه بسیار مورد اعتماد بود. در سال ۱۹۲۴، درآمد سالانه او ۹۰۰۰ دلار بود که در بین کارکنان غیرشریک موسسه در سرتاسر کشور بالاترین پرداختی بود. درآمد شرکای موسسه در همان زمان ۱۵۰۰۰ دلار در پنج سال به علاوه سهم‌شان از سود موسسه بود. پنج سال بعد، در سال ۱۹۲۹، درآمد سالانه بولز به ۹۶۰۰ دلار افزایش یافت. در حالی که درآمد سالانه شرکا همچنان ۱۵۰۰۰ دلار بود. در آن سال، فقط یک کارمند غیرشریک به نام هری ای. فاینی در دفتر شیکاگوی موسسه، بیشتر از بولز حقوق می‌گرفت. اعلام رسمی جنگ توسط آمریکا در آوریل ۱۹۱۷ به طور جدی

جینی می پالن (۱۸۹۱-۱۹۹۰)، نخستین زن حسابدار رسمی (CPA) در موسسه دیلویت، و از زنان پیشگام در حرفه حسابداری آمریکا

مناسی برای زنان نبود. آنان نمی‌توانستند ساعات طولانی سر کار بمانند؛ نمی‌توانستند بیرون از شهر بروند؛ نمی‌توانستند برای نظارت بر انبارگردانی به کارخانه‌ها بروند؛ صاحب‌کاران به حسابرسی دفاترشان توسط زنان اعتراض می‌کردند؛ و کارکنان مرد نسبت به آنان اظهار تنفر می‌کردند.^{۱۱} با این حال، جینی مری پالن در سال ۱۹۲۳، در نتیجه پشتکار و پافشاری خود، گواهینامه شماره ۱۳۲۲ حسابدار رسمی (CPA) ایالت نیویورک را به‌دست آورد. یک سال بعد، حقوق سالانه‌اش به ۴۰۰۰ دلار رسید، که در زمره بالاترین حقوق دریافتی در موسسه بود. در سال ۱۹۲۹، حقوق سالانه‌اش به ۶۰۰۰ دلار رسید، و او در فهرست حقوق موسسه به عنوان حسابدار رتبه B ثبت شد. این رتبه بالاترین رتبه در موسسه پس از رتبه شرکا (رتبه A) بود. سایر حسابداران رتبه B (که همگی مرد بودند) سالانه ۵,۶۰۰ دلار حقوق می‌گرفتند. در آن سال، فقط سارا بولز و هری فاینی در بین کارکنان غیرشرکاء بیشتر از دیگران می‌گرفتند. حقوق سارا بولز ۹,۶۰۰ دلار بود. در همان زمان، جان دابلیو. کوئینین^{۱۲} که بعدها شریک اجرایی موسسه و رئیس انجمن حسابداران رسمی آمریکا (AICPA) شد، ۲,۷۰۰ دلار در سال حقوق می‌گرفت و در فهرست حقوق موسسه به عنوان حسابدار رتبه D طبقه‌بندی شده بود

به جایگاه شراکت موسسه هاسکینز اند سلز و اغلب موسسات دیگر در سرتاسر کشور را تضعیف کرد. ۱۵ آگوست ۱۹۱۸، بولتن موسسه شامل این اطلاعیه منتشر شد:

با توجه به نااطمینانی از وضعیت مضمولان نظام وظیفه، ما به طور جدی استفاده از زنان را در نیروی انسانی موسسه در برنامه داریم. بدین ترتیب، امیدواریم به نیروی حسابدار خود تعدادی از بین زنان بیفزاییم، کسانی که به همراه کارکنان فعلی، هسته‌ای را تشکیل خواهند داد که موجب توسعه کارکنان موسسه خواهند شد.

جینی می پالن

تقریباً همزمان با انتشار اطلاعیه فوق، موسسه نخستین زنی که در آنجا حسابدار رسمی شد را استخدام کرد. حسابداران زن در سالهای آغازین حرفه در آمریکا بسیار کم‌شمار بودند. با این حال، چند حسابدار رسمی زن در آن سالها وجود داشتند، که جینی می پالن یکی از آنان بود. این سرنوشت پالن بود که نخستین حسابدار رسمی زن در یک موسسه بزرگ بشود. با این که او هیچ‌گاه به جایگاه شراکت موسسه نرسید، ولی در کمال شایستگی هدایت اداره صدور گزارش موسسه را بر عهده داشت، و به‌خوبی مزد تلاش‌هایش را گرفت. او پس از ۳۰ سال کار تمام وقت و باکیفیت، شامل ۱۴ سال ریاست در موسسه، در سال ۱۹۴۹ بازنشسته شد. در ویژه‌نامه بیستمین سالگرد انتشار مجله "اکانتینگ فروم"^{۱۳} (می ۱۹۵۳) مقاله‌ای با عنوان "زنان در حرفه حسابداری: ۱۹۳۳-۱۹۵۳" به قلم جینی می پالن منتشر شد. او در این مقاله به شیوایی تجربیات خود در حرفه حسابداری را تشریح کرد. پالن در جایگاه یکی از مدیران ارشد هاسکینز اند سلز برای چندین دهه عالی‌رتبه‌ترین زن در بین موسسات بزرگ حسابداران رسمی بود. هر چند او هیچ‌گاه اجرای یک حسابرسی را بر عهده نداشت، زیرا

پالن در سال ۱۸۹۱ در سمسونویل نیویورک زاده شد. وی در سال ۱۹۱۸ در حالی که در دانشگاه نیویورک به تحصیل حسابداری مشغول بود، به دلیل کمبود نیروی کار مرد به شرح فوق، در بخش حسابرسی موسسه هاسکینز اند سلز استخدام شد.^{۱۴} وی در سال ۱۹۱۹ در حالی که با رتبه ممتاز از دانشگاه دانش‌آموخته شد، در اداره صدور گزارش هاسکینز اند سلز به کار صدور و ویرایش گزارش‌های حسابرسی اشتغال داشت - کاری که در انجام آن عالی بود. پالن در ۲۷ سالگی یکی از پیشگامان حسابداری بود. یکی از همکلاسی‌های او در دانشگاه نیویورک نیز به نام لیلیان دوریس^{۱۵}، بعدها یکی از نویسندگان برجسته کسب‌وکار و حسابداری شد. او دهها کتاب آموزشی به حقوق خود تالیف کرد که از طریق انتشارات پرینتیس هال منتشر شدند. انتشاراتی که پالن نیز برای آن نوشت. پالن درباره استخدام خود در موسسه هاسکینز اند سلز می‌گوید: "آن زمان وجود حسابداران زن استثنایی بود. ولی به‌راستی دلیل آن فقط این بود که ورود آنان به موسسات حسابرسی به سختی ورودشان به پایگاه نظامی فورت ناکس^{۱۶} بود!" او درباره موقعیت زنان در حرفه حسابداری می‌فزاید: "حسابداری عمومی زمینه

بدنه حرفه‌ای موسسه هاسکینز اند سلز و اغلب موسسات دیگر در سرتاسر کشور را تضعیف کرد. ۱۵ آگوست ۱۹۱۸، بولتن موسسه شامل این اطلاعیه منتشر شد:

با توجه به نااطمینانی از وضعیت مضمولان نظام وظیفه، ما به طور جدی استفاده از زنان را در نیروی انسانی موسسه در برنامه داریم. بدین ترتیب، امیدواریم به نیروی حسابدار خود تعدادی از بین زنان بیفزاییم، کسانی که به همراه کارکنان فعلی، هسته‌ای را تشکیل خواهند داد که موجب توسعه کارکنان موسسه خواهند شد.

جینی می پالن

تقریباً همزمان با انتشار اطلاعیه فوق، موسسه نخستین زنی که در آنجا حسابدار رسمی شد را استخدام کرد. حسابداران زن در سالهای آغازین حرفه در آمریکا بسیار کم‌شمار بودند. با این حال، چند حسابدار رسمی زن در آن سالها وجود داشتند، که جینی می پالن یکی از آنان بود. این سرنوشت پالن بود که نخستین حسابدار رسمی زن در یک موسسه بزرگ بشود. با این که او هیچ‌گاه به جایگاه شراکت موسسه نرسید، ولی در کمال شایستگی هدایت اداره صدور گزارش موسسه را بر عهده داشت، و به‌خوبی مزد تلاش‌هایش را گرفت. او پس از ۳۰ سال کار تمام وقت و باکیفیت، شامل ۱۴ سال ریاست در موسسه، در سال ۱۹۴۹ بازنشسته شد. در ویژه‌نامه بیستمین سالگرد انتشار مجله "اکانتینگ فروم"^{۱۳} (می ۱۹۵۳) مقاله‌ای با عنوان "زنان در حرفه حسابداری: ۱۹۳۳-۱۹۵۳" به قلم جینی می پالن منتشر شد. او در این مقاله به شیوایی تجربیات خود در حرفه حسابداری را تشریح کرد. پالن در جایگاه یکی از مدیران ارشد هاسکینز اند سلز برای چندین دهه عالی‌رتبه‌ترین زن در بین موسسات بزرگ حسابداران رسمی بود. هر چند او هیچ‌گاه اجرای یک حسابرسی را بر عهده نداشت، زیرا

Report writing for accountants

Palen, Jennie May

"گزارش‌نویسی برای حسابداران"، مهم‌ترین کتاب چینی می‌پالن، که برای نخستین بار در سال ۱۹۵۵ توسط انتشارات پرینتیس هال منتشر شد و طی دو دهه تجدید چاپ شد.

(اطلاعات حقوق و دستمزد برگرفته از "دفتر حقوق و دستمزد شماره ۳۶ هاسکینز اند سلز"، نگهداری‌شده در بایگانی دیپلویت در آر می‌تاز، تنسی).

پالن دهمین زنی بود که موفق به دریافت گواهینامه حسابدار رسمی از ایالت نیویورک شد. نخستین زنی که در آمریکا حسابدار رسمی شد، کریستین رُز^{۱۳} بود که در تاریخ ۲۷ دسامبر ۱۸۹۹ گواهینامه حسابدار رسمی شماره ۱۴۳ را از ایالت نیویورک دریافت کرد. از سال ۱۸۹۶ تا ۱۹۲۵، در بین ۸,۳۲۲ حسابدار رسمی در سرتاسر آمریکا فقط نام ۵۴ زن به چشم می‌خورد. در سال ۱۹۳۵، پالن به رده مدیریت ارشد موسسه ارتقا یافت. با این ارتقای شغلی، او عالی‌رتبه‌ترین زن در بین هشت موسسه بزرگ حسابداران رسمی آمریکا موسوم به هشت بزرگ شد (تا سال ۱۹۶۶ هیچ زنی به جایگاه شراکت هشت بزرگ نرسید). از آنجا که در آن دوران موسسات زنان را از انجام حسابرسی منع می‌کردند، پالن قادر نبود تجربه کاری مورد

نیاز برای رسیدن به جایگاه شریک موسسه را به‌دست آورد. با این حال، نقش او در موسسه بسیار بااهمیت بود و با موفقیت اداره صدور گزارش را مدیریت می‌کرد. او در سال ۱۹۴۹ بازنشسته شد. دوران بازنشستگی او بیشتر از دوران کار حرفه‌ایش به درازا انجامید. زیرا او ۴۱ سال پس از بازنشستگی زندگی کرد، و سرانجام در سال ۱۹۹۰ در آستانه صدسالگی درگذشت. او سالهای دوران بازنشستگی خود را وقف "نوشتن" کرد. کاری که به آن عشق می‌ورزید.

نمونه موفق رهبری

موفقیت پالن در گشودن راه موفقیت برای دیگر زنان حرفه حسابداری بسیار اهمیت داشت. او در مقاله سال ۱۹۵۳ خود در تمجید از دستاوردهای زنان می‌گوید: "زنان ایستادند و تا دیروقت اضافه‌کاری کردند. آنان داستان خود را در شمارش موجودی انبارها کثیف کردند. آنان عاشق ماموریت‌های بیرون از شهر شدند. حسابداران ارشد در بسیاری از کارها آنان را به دستیاران مرد ترجیح می‌دادند، و صاحبکاران آنان را دوست داشتند، به طوری که به آنان پست‌های خوبی را در سازمانهای خود پیشنهاد می‌دادند."

پالن علاوه بر عضویت در جامعه حسابداران رسمی ایالت نیویورک در سال ۱۹۲۳ (سالی که حسابدار رسمی شد)، از سال ۱۹۳۶ تا زمان درگذشتش در سال ۱۹۹۰ در انجمن حسابداران آمریکا^{۱۴} (که بعدها انجمن حسابداران رسمی آمریکا شد) نیز عضویت داشت. او به عنوان عضو کمیته تاریخ جامعه حسابداران رسمی ایالت نیویورک مقالات متعددی برای مجله آن نهاد حرفه‌ای با عنوان "حسابدار رسمی نیویورک"^{۱۵} نوشت. او به عنوان عضو هیئت تحریریه نیز در آن مجله خدمت کرد.

پالن از سال ۱۹۵۷ تا ۱۹۶۲ با رتبه مربی در کالج باروک^{۱۶} نیویورک تدریس کرد. او همزمان به عنوان مشاور هیئت علمی در مجله کالج با

عنوان "اکانتینگ فروم" نیز خدمت کرد. او از سال ۱۹۶۳ تا ۱۹۶۶ به عنوان ویرایشگر ارشد در انتشارات پرینتیس هال کار کرد. وی در نوشتن "دیدگاههایی بر ترازنامه و صورت‌های عملیاتی" (صص ۱۸۵-۱۹۷) از بخش "طراحی گزارش‌های حسابدار رسمی" در کتاب راهنمای استانداردها برای حسابداران نوشته جی. کی. لیسر^{۱۷} مشارکت داشت. پالن رعایت احتیاط را در نوشتن گزارش به حسابداران پیشنهاد داد. او می‌گوید: "گزارش حسابرسی یک سند دائمی امضاشده و یک مدرک مهم است. معاملات متعددی شامل مجموع قابل توجهی پول بر مبنای این گزارش وارد شرکت‌ها می‌شود... و در نتیجه این معاملات، گاهی اوقات گزارش حسابرس به دادگاه راه پیدا می‌کند. اگر حسابرس هنگام نوشتن گزارش، خود را در دادگاه و تحت بازجویی تجسم کند، هم فکر و هم روش خود را برای تشریح نظراتش به شدت بهبود خواهد بخشید."

کتاب قطور ششصد صفحه‌ای او با عنوان "گزارش‌نویسی برای حسابداران"^{۱۸}، برای نخستین بار در سال ۱۹۵۵ منتشر شد و دو دهه تجدید چاپ شد. انتشارات پرینتیس هال در جست‌وجوی فردی برای تالیف کتابی درباره گزارش‌نویسی حسابرسی بود، و امانوئل ساکس^{۱۹} رئیس وقت کالج کسب‌وکار باروک در دانشگاه شهر نیویورک، جایی که وی بعدها به عضویت هیئت علمی آنجا درآمد، او را معرفی کرده بود. این کتاب ترکیبی از مطالب بااهمیت درباره گزارش‌های حسابرسی، صورت‌های مالی، و فنون نوشتن بود. موضوع این کتاب برای پالن جدید نبود؛ بلکه مشابه جزوه‌ای با عنوان "ساختار دستور زبانی و استفاده از کلمات در گزارش‌های حسابداران"^{۲۰} بود که در سال ۱۹۲۷ برای حسابداران هاسکینز اند سلز نوشته بود. نکته جالب این که روی آن جزوه نام نویسنده "جی. ام. پالن" درج شده بود. طوری که جنسیت نویسنده مشخص نبود (فلشر و

دیگران، (۲۰۰۹). در آن سالها پالن حداقل ۳۰ مقاله حسابداری منتشر کرد. ولی خروجی مجموع نوشته‌های او نامشخص است. زیرا او به عنوان یک نویسنده ناشناس می‌نوشت. او خود اذعان کرده بود که مقالات حسابداری و تجاری زیادی را برای دیگران نوشته است. ولی هیچ‌گاه نام آن افراد را فاش نکرد. او در این باره گفته بود: "دیدن هر کلمه و هر ویرگولی که شما نوشته‌ای ولی به اسم فرد دیگری منتشر شده است، حس عجیبی دارد" (نولان، ۱۹۷۱، ص. ۲۵).

پالن درست همانند مردان هاسکینز اند سلز در حرفه یک رهبر بود. او علاوه بر فعال بودن در جامعه حسابداران رسمی ایالت نیویورک (NYSSCPA)، در جامعه زنان امریکایی حسابدار رسمی (AWSCPA^{۲۱}) نیز نقش رهبری داشت. او بیش از ۵۰ سال عضو آن تشکل بود، و در دوره ۴۷-۱۹۴۶ ریاست آن را بر عهده داشت. وی همچنین سه سال سردبیری نشریه سازمانی آن تشکل با عنوان "حسابدار رسمی زن"^{۲۲} را بر عهده داشت. دوران ریاست او سال پرمشغله‌ای برای حرفه حسابداری بود. در آن سال علاوه بر این که حسابداران در نیویورک و کالیفرنیا تحت تاثیر قانونگذاری مالیات قرار گرفته بودند، او نیز به شدت درگیر مخالفت با لایحه "حقوق زنان" در کنگره بود. وی در این ارتباط می‌گوید: "ما با لایحه حقوق زنانی مواجه بودیم که معتقد بودیم اصلا لایحه حقوق زنان نیست، و حتی ممکن است تبعیض بیشتری را علیه زنان ممکن سازد. من نامه‌های زیادی را به نمایندگان ایالات مختلف در کنگره نوشتم تا از من بخواهند به واشینگتن بروم و پیش از طرح موضوع در کمیسیون مربوط درباره آن موضوع شهادت بدهم. ولی متأسفانه آن زمان در واشینگتن یک کار دولتی داشتم و منشی من، در یک لحظه بی‌مبالاتی نامشخص، برگ تلگراف را بدون این که به من بگوید روی میز کار من گذاشت، و من وقتی آن را دیدم که جلسه بررسی لایحه تمام شده بود"^{۲۳}.

پالن در مبارزاتش با این لایحه می‌گفت او نه تنها نماینده حسابداران زن بلکه نماینده تمام زنانی است که از خودشان پشتیبانی می‌کنند - و اغلب وابستگان آنان (لجه، ۱۹۸۸، ص. ۱۱۸). او در نامه‌ای که به همه نمایندگان زن کنگره و تعداد زیادی از نمایندگان مرد کنگره فرستاد، اظهار داشت: "این تجربه ناخوشایند ماست که

"زنان ایستادند و تا دیروقت اضافه‌کاری کردند. آنان دستان خود را در شمارش موجودی انبارها کثیف کردند. آنان عاشق ماموریت‌های بیرون از شهر شدند. حساب‌برسان ارشد در بسیاری از کارها آنان را به دستیاران مرد ترجیح می‌دادند، و صاحبکاران آنان را دوست داشتند، به طوری که به آنان پست‌های خوبی را در سازمانهای خود پیشنهاد می‌دادند." (بخشی از مقاله جنی می پالن، ۱۹۵۳)

چنین قانون محافظتی خودش یک مانع اضافی است که ما باید با آن روبرو شویم. ما عمیقاً نگرانیم که متن این قانون به مفزّی تبدیل شود که از طریق آن تبعیض علیه زنان قانونی شناخته شود."

پالن در نیویورک، به عنوان رئیس جامعه زنان امریکایی حسابدار رسمی در پرونده معروف برکو^{۲۴} درگیر شد. در آن پرونده، انجمن وکلای نیویورک علیه یک حسابدار که کارهای مالیاتی

انجام می‌داد و به صاحبکارانش مشاوره مالیاتی می‌داد اقامه دعوی کرده بود. دعوی پرونده بر این متمرکز بود که آیا حسابداران بدون داشتن مجوز در حال انجام وکالت هستند؟ در جبهه دیگر، وکلا با فراخوان لایحه محدود کردن انجام کارهای حقوقی توسط غیروکلا پیش از دستگاه‌های دولتی فدرال نظیر وزارت خزانه‌داری، کمیسیون بورس و اوراق بهادار، و دیگر دستگاه‌هایی که حسابداران از دهه‌ها پیش در آنجا کار می‌کردند، آن پرونده را در کنگره تحت فشار قرار دادند (لجه، ۱۹۸۸، ص. ۱۱۷). مسئله دیگری که در نیویورک طی دوره ریاست پالن پیش آمد، طرح لایحه‌ای بود که طبق آن مقرر بود به افراد گواهی‌نشده‌ای که ۱۵ سال و بیشتر در حرفه حسابداری عمومی کار کرده بودند، گواهی‌نامه حسابدار رسمی داده شود. پالن هم‌صدا با جامعه حسابداران رسمی ایالت نیویورک مخالفت خود را با این لایحه ابراز کرد (لجه، ۱۹۸۸، ص. ۱۱۶-۱۱۷).

حسابدار و شاعر

پالن علاوه بر حسابدار یک شاعر برجسته بود. او از همان زمان که دانشجوی دانشگاه نیویورک بود علایق هنری خود را نیز دنبال می‌کرد. او اشعار خود را در ده‌ها مجموعه شعر مختلف و در یک دوره سه‌جلدی منتشر کرد. بیش از ۶۰۰ شعر منتشر شده وی در نشریات معتبری همچون ستردی ایوینینگ پست، وال استریت جورنال، گود هاوس کیپینگ، کریستین ساینس مانیتور، نیویورک سان، و وینتر^{۲۵} به چشم می‌خورند. پالن طی سالهای فعالیت حرفه‌ایش اشعارش را صبح‌های یکشنبه یا حین رفت و آمد در مترو می‌سرود. او به عنوان یک حسابدار جوان اغلب به خانه خودشان برمی‌گشت تا تعطیلات آخر هفته را با خانواده‌اش بگذراند. او حین حرکت قطار وقت خود را با نوشتن اشعارش با الهام گرفتن از چیزهایی که از پنجره قطار می‌دید می‌گذراند. او در این باره می‌گوید: "اشعارم را به روزنامه سان نیویورک^{۲۶} می‌فروختم و هزینه

اشعار پالن در بسیاری از برنامه‌های رادیویی - و بعداً، تلویزیونی - خوانده می‌شد. او بیش از ۳۰۰ بار در جشنواره‌های ادبی ملی و بین‌المللی مورد تقدیر قرار گرفت. وی اغلب برای شعرخوانی و سخنرانی درباره شعر در سرتاسر کشور سفر می‌کرد (لجه، ۱۹۸۸، ص. ۱۳۳). او دوران بازنشستگی خود را همانند یک نویسنده حرفه‌ای سپری کرد و حتی به عنوان رئیس باشگاه قلم و قلموی نیویورک^{۲۸} نیز خدمت کرد. این باشگاه انجمنی از زنان نویسندگان حرفه‌ای و هنرمندان است که در سال ۱۸۹۴ بنیاد نهاده شده و هنوز هم فعال است. او در سال ۱۹۵۸ نیز موفق به دریافت جایزه سالانه این باشگاه شد.

پالن به رغم سابقه کاریش، هیچ شعری درباره حسابداران نسروود. نویسندگان این مقاله حدود ۲۰۰ شعر او را به دقت بررسی کردند، ولی هیچ چیزی درباره حسابداری پیدا نکردند، به جز شعری با عنوان "همه چیز حساب می‌شود"^{۲۹} که شامل سطر زیر است: "او (مرد) گفت، هیچ عاشقانه‌ای در حسابها، و هیچ زیبایی در این محاسبه هوشیارانه نیست. او گفت، برای عاشقی و زیبایی در بهار، آسمانهای بالای سر را اسکن کند، و ببین."^{۳۰}

تا جایی که نویسندگان این مقاله تشخیص داده‌اند، دامنه سلام شاعرانه او به حسابداری و حسابداری در همین حد بود. به هر حال جای شگفتی است، که او به عنوان یکی از پیشگامان حسابداری و کسی که زندگی حرفه‌ایش به نوشتن درباره حسابداری و حسابداری گذشت، چرا هیچ شعری درباره حرفه‌اش نسروود؟

دوره سه جلدی دیوان اشعار پالن هرگز در سطح گسترده پخش نشد. امروز، فقط یازده کتابخانه در آمریکا مجموعه سال ۱۹۴۹ او با عنوان "ماه بر فراز منهن"^{۳۱} را دارند. مجموعه

سال ۱۹۵۷ او با عنوان "صبح به خیر، شاهزاده شیرین"^{۳۲} نیز فقط در هفت کتابخانه نگهداری می‌شود. شانزده کتابخانه نیز مجموعه سال ۱۹۶۴ او با عنوان "غریبه، بگذار حرف بزیم"^{۳۳} را فهرست کردند. این بر خلاف، اثر حسابداری مهم او، "گزارش‌نویسی برای حسابداران" است که در ۳۷۶ کتابخانه آمریکا دیده می‌شود. از ۱۱ کتابخانه‌ای که مجموعه شعر سال ۱۹۴۹ او را نگهداری می‌کنند، یکی از آنها کتابخانه ملی حرفه حسابداری در دانشگاه میسیسیپی است. در این کتابخانه دو جلد از این مجموعه نگهداری می‌شود. یکی از این دو نسخه توسط انجمن حسابداران رسمی آمریکا تهیه شده، و دیگری توسط خود پالن به کتابخانه اهداء شده است. او روی آن نسخه با خط خود نوشته است: "تقدیم به کتابخانه دانشگاه میسیسیپی، جنی ام. پالن." جای تعجب است که چه چیزی باعث شد پالن این کتاب را از نیویورک به این کتابخانه بسیار دور از محل زندگی اهدا کند. نسخه‌های موجود در دانشگاه تگزاس و دانشگاه براون نیز توسط او امضاء شدند (فلشر و دیگران، ۲۰۰۹).

زنان در هاسکینز آن سلز

در سال ۱۹۲۳ پالن تنها حسابدار رسمی زن در هاسکینز اند سلز نبود. در همان سال، هانا کلر هاینز (۱۸۹۱-۱۹۷۴) که در دفتر سالت‌لیک‌سیتی به عنوان کارمند اداری فعالیت می‌کرد نیز موفق به دریافت گواهینامه حسابدار رسمی شد. او نخستین حسابدار رسمی زن در ایالت یوتا بود. هاینز از مارس ۱۹۲۴ به اداره صدور گزارش دفتر اجرایی شهر نیویورک موسسه هاسکینز اند سلز منتقل شد و تحت سرپرستی پالن مشغول به کار شد. هاینز کار خود را به عنوان یک پرستار آغاز کرده بود. ولی در ادامه، دوره‌های حسابداری را در دانشگاه یوتا و مدرسه عالی بازرگانی والتون در شیکاگو گذراند. هنگامی که او مقاله‌ای با عنوان "تخصیص بهای تمام‌شده و بودجه‌بندی

برای مدارس پرستاری" در دو قسمت نوشت و در شماره‌های ژانویه و فوریه ۱۹۲۴ مجله "بررسی‌های پرستار تعلیم‌دیده و بیمارستان"^{۳۵} منتشر کرد، به ریشه‌های پرستاری خود برگشت. هاینز مدت زمان درازی در موسسه نمازد. در کتاب سال ۱۹۲۶ انجمن حسابداران آمریکا او به عنوان کارمند شرکت تولیدی بید چین در بریچپورت، کنتیکت فهرست شده است. در سال ۱۹۳۰ او به سالت‌لیک‌سیتی بازگشت و در آنجا موسسه خود با نام اچ. کلر هاینز و همکاران را افتتاح کرد، و مابقی عمر خود را در آن موسسه گذراند.

هاسکینز اند سلز که یکی از موسسات مادر دیپلومت امروزی است، در به خدمت گرفتن زنان در حرفه حسابداری پیشگام بود. آن موسسه شاید به دلیل کمبود نیروی کار در نتیجه جنگ جهانی اول مجبور به این ابتکار شد، ولی هنگامی که زنان در آنجا مشغول به کار شدند، به‌خوبی مورد احترام قرار گرفتند، و حقوق پرداختی به آنان تاییدی بر این مدعی است. جنگ جهانی دوم نیز زنان بیشتری را به حرفه وارد کرد. ولی آن داستان دیگری است. ■

پی‌نوشت‌ها:

1- Jennie May Palen

۲- موسسه حسابرسی دیلویت (Deloitte) در سال ۱۸۴۵ توسط ویلیام ولش دیلویت در لندن بنیاد نهاده شد و دامنه فعالیت آن در سال ۱۸۹۰ به آمریکا گسترش یافت. این موسسه در سال ۱۹۷۲ با موسسه هاسکینز اند سلز ادغام شد و موسسه دیلویت هاسکینز اند سلز را شکل داد. در ادامه، این موسسه پس از ادغام با موسسه تاش راس (۱۹۸۹)، ابتدا دیلویت اند تاش، سپس، دیلویت تاش توماتسو (۱۹۹۳) و سرانجام به دیلویت تغییر نام داد. در سال ۲۰۰۲ پس از فروپاشی موسسه آرتور اندرسن (یکی از پنج موسسه بزرگ حسابرسی آن زمان) تعداد

- 30-There is no romance in accounts, he said, No beauty in this sober reckoning. or beauty, scan the heavens overhead, And look, he said for romance in the spring.
- 31-Moon Over Manhattan
- 32- Good Morning, Sweet Prince
- 33- Stranger, Let Me Speak
- 34-Hannah Claire Haines
- 35- Trained Nurse and Hospital Review

منبع:

Women Accountants at Haskins & Sells During the 1920s: The Pioneering Career of Jennie May Palen; By Dale L. Flesher, PhD, CPA, Gary J. Previts, PhD, CPA and Andrew D. Sharp, PhD, Featured, December 2020/January 2021, Diversity & Inclusion, 90th Anniversary, Feature Articles

دیل فلشر: حسابدار رسمی، دکتری حسابداری، استاد حسابداری و صاحب کرسی رولند اند شرلی برنز در مدرسه عالی حسابداری پترنسون در دانشگاه میسیسیپی در آکسفورد گری جان پرویتز: هشتاد و هفتمین عضو تالار مشاهیر حسابداری (۲۰۱۱)، حسابدار رسمی، دکتری حسابداری، استاد برجسته و صاحب کرسی ای. ماندل دی‌وایندت در گروه حسابداری مدرسه عالی مدیریت ولشرد، دانشگاه کیس وسترن ریزرو، کیولند، اوهایو اندرو دی. شارپ: حسابدار رسمی، دکتری حسابداری، استاد حسابداری بخش کسب‌وکار کالج اسپرینگ هیل، موبیل، آلاباما
سمانه هاشم‌زاده: عضو خیره انجمن حسابداران خیره ایران در شاخه تخصصی حسابدار مدیریت خیره (CMA)، کارشناس ارشد حسابداری

- 16- Baruch College
- 17-“Comments upon Balance Sheet and Operating Statements” (pp. 197–185) to “Designing CPA Reports” in J.K. Lasser’s 1956 Standard Handbook for Accountants
- 18- Report Writing for Accountants, by Jennie M. Palen, Prentice Hall; First Edition (January 1955 ,1)
- 19-Emanuel Saxe
- 20-Grammatical Construction and the Use of Words in Accountants’ Reports
- 21-the American Woman’s Society of CPAs (AWSCPA)
- 22-The Woman CPA
- 23-quoted in Sue Legge’s unpublished PhD dissertation, University of Mississippi, 1988, p. 111
- 24- Bercu case
- 25- The Saturday Evening Post, The Wall Street Journal, Good Housekeeping, Christian Science Monitor, The New York Sun, and The Writer
- 26- روزنامه The Sun یکی از سه روزنامه مهم شهر نیویورک در کنار "نیویورک تایمز" و "نیویورک هرالد تریبیون" بود که از ۱۸۳۳ تا ۱۹۵۰ منتشر می‌شد. از ۱۶ آوریل ۲۰۰۲ روزنامه The New York Sun با همان نام و نشان و شعار در منهن نیویورک منتشر می‌شود.
- 27- James Nolan, “Miss Palen Finds Poetry in the Short-Form Report,” Journal of Accountancy, August 1971, p. 25
- 28-New York’s Pen and Brush Club
- 29- All Is Reckoned (Palen, 1949, p. 71)

زیادی از موسسات زیرمجموعه آن در انگلستان، اروپا و شمال و جنوب آمریکا در این موسسه ادغام شدند. هم اکنون دیلویت با ۳۳۰,۰۰۰ هزار کارمند و قریب به ۴۸ میلیارد دلار درآمد (۲۰۲۰) بزرگترین موسسه حسابداران رسمی جهان به شمار می‌آید؛ و اختلاف خود را با رقیب سنتی‌اش، پرایس واترهاوس کوپرز (PWC) با ۲۷۶,۰۰۰ هزار کارمند و ۴۳ میلیارد دلار درآمد (۲۰۲۰) بیشتر کرده است.

- 3-Sarah Isabelle Bolles
- 4- Accountants’ Directory
- 5- Who’s Who of 1920
- 6- Rita Perine, ed. The Accountants’ Directory and Who’s Who, 1920; The Forty-Fifth Street Press, p. 332
- 7-The 20th anniversary issue of The Accounting Forum (May 1953)
- 8-Dale L. Flesher, Gary J. Previts, and Andrew D. Sharp, “Jennie May Palen: Accountant and Poet,” The CPA Journal, December 2009
- 9-Wanda G. Spruill and Charles W. Wootton, “The Struggle of Women in Accounting: The Case of Jennie Palen, Pioneer Accountant, Historian and Poet,” Critical Perspectives on Accounting, vol. 6, no. 4, August 1995, pp. 389–371.
- 10- Lillian Doris
- ۱۱- فورت ناکس (Fort Knox) یک پایگاه نظامی آمریکا واقع در ایالت کنتاکی است. این پایگاه علاوه بر کاربردهای نظامی محل نگهداری ذخایر طلای آمریکا (بیش از ۴۷۰۰ تن) است.
- 12-John W. Queenan
- 13-Christine Ross
- 14-American Institute of Accountants (later to become the AICPA)
- 15-The New York Certified Public Accountant